

Industrial Workers of the World

YKSINKERTAINEN SELOSTUS SEN RAKENTEESTA JA PERIAATTEISTA

(Suomennos I.W.W:n julkaisemasta kirjasta "I.W.W.")

ALKULAUSE.

TIE on olemassa ulos meitä ympäröivästä taloudellisesta kaaoksesta. Politicoitsijain täyttämättömiin lupauksiin väsyneille ja kaksinaamaisten työväen johtajain, joiden käsiin työläiset ovat epäviisaasti kohtalonsa jättäneet, petoksien katkeroitamille ja ammattiunionien viimeisen vuoden suurissa palkkataisteluissa toisiaan vastaan tuloksettomiin riitaisuuksiin johdetuille sekä niihin kokemusperäisyytensä kautta kyllästyneille työläisille I.W.W. tarjoaa yksinkertaista jäsenten hallitsemaa teollisuusunionismia, jonka avulla työväenluokka voi tehdä mitä on tarpeellista.

Nykyajan teollisuuden tungoksesta ja savusta, leivän eestä taistelun tuoksinasta, työläisten katkerista kokemuksista taistelussaan voitto-osinkojen eläimellisiä holhoojia vastaan, selvästi ajattelevat ja kylmäveriset työläiset ovat tehneet I.W.W:stä voimakkaimman aseensa luokkataistelussa.

Tänäpäivänä, jolloin työväestö nousee vaatimaan omaansa, I.W.W. on merkitsevin, tärkein ja toiveita synnyttävin työväenliike maan päällä. Se on se siksi koska sen rakenne on sellainen kuin union pitääkin olla. Kaikki järjestöt lukuun otettuna se yksistään yhdistää kaikki työläiset Työväenluokan Yhteen Suureen Unioniin.

Tämänlaisen järjestön tarpeellisuus on selvä kuin päivä. Jokainen tunnustaa sen että työväen tulee järjestyä. Että teollisuusunionismi on kaikkein tehokkain järjestömuoto, on tänään jo kaikille jokapäiväisenä kokemusena. Selvempänä kuin koskaan ennen ilmenee että ne pulmat, jotka pakottavat työläiset järjestymään, ovat suurimmalta osalta koko työväenluokan pulmia ja siis tarvitsevat Työväenluokan YHDEN SUUREN UNIONIN niiden ratkaisemiseksi.

Tämänlainen työväenluokan järjestö ei voi olla tyytyväinen minkään muunlaisella luokkataistelun sovittamisella kuin täydellä voitolla. Sen lopullinen päämäärä ei voi olla muu kuin uusi yhteiskuntajärjestelmä, jossa teollisuuksia käyttää ja niiden tuloksista nauttii työläiset.

"Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä."

I.W.W:n vallankumouksellinen ohjelma ei ole haave kauniista utopiasta, vaan sen sijaan se on käytännöllinen ohjelma tämänpäiväisessä taisteluun johtavassa toiminnassa lyhempien työpäivien, korkeampien palkkojen ja parempien työsuhteiden saavuttamiseksi, joita tänään tarvitaan. Se on enempi leivän ja voimien hallinta-ohjelmisto ja työväenluokan aseman enempi ja enempi lujittaminen ja sen herättäminen etujaan valvomaan ja näkemään päämääränsä. Ainoastaan silloin, kun järjestyneen työväen voima on suurempi kuin järjestyneen kapitalin, voivat työläiset saada omansa ja rakentaa itselleen maailman omaa nautintoaan varten.

Todistaaksemme kaikille, yksinkertaisesti ja selvästi, että I.W.W. todella lupaa tämänlaisen rakentavan ja käytännöllisen tien tästä taloudellisesta kaaoksesta joka meitä ympäröi, me ulosannamme tämän selvän lausunnon sen rakenteesta ja tarkoituksista.

YLEINEN TOIMEENPANEVA NEUVOSTO,
Syyskuussa, 1934.

I. MIKSI TYÖLÄISET PERUSTI I.W.W:N

I.W.W. ei ole aikansa edellä. Ei se ollut aikansa edellä sen perustamisvuotenaan, 1905. Ne miehet jotka sen perustivat silloin, laskivat sen perustuksen menneiden kokemuksilensa pohjalle. He perustivat sen koska he jo silloin tunsivat sen tarpeen. He tunsivat sen tarpeen koska nykyaikainen teollisuus oli tehnyt toiset järjestöt vanhanalkaisiksi.

Työväenliike ja ne muodot jotka se on ottanut, on tulos koneellisista muutoksista, jotka ovat muuttaneet maanpinnan ja ne koneet jotka on omistanut luokka, joka ei ole työskennellyt niillä. Koska työntekotavat ovat muuttuneet ja omistajain luku yhä pienenee, työväenliikkeen on myöskin täytyntä muuttua, voidakseen ratkaista entistä suuremmat esiintulleet pulmat.

Se mitä sementti on tiilirakennukselle, soli-

daraisuus (yhtenäisyys) on työväenluokalle. Solidarisuuden kautta osoitamme toiminnassa että tunnemme joukkona yhteiset etumme ja tarkeituksemme. Työväenliikkeen nousu on nousu kohti enempi ja enempi tehoisaa solidarisuuden muotoa. I.W.W. on kaikkein ajanmukaisin ilmaisu tästä kasvusta. Tämän kehityksen viivoittamisessa I.W.W.:n merkitys näyttäytyy kaikkein selvimmin.

Vuosien 1790—1835 paikalliset ammattiunionit.

Unio on niiden liikejärjestö, jotka ansaitsevat elatuksensa myymällä työvoimaansa. Me muodostamme unioita siksi että voisimme yhteisesti asettaa hinnan työvoimallamme ja ettemme kilvoittelisi keskenämme tai tekisi halvempia tarjouksia. Jollemme järjesty, annamme toisten määritellä työvoimamme hinnan ja kuinka kauan sekä nopeasti meidän tulee työskennellä. Kokemuksemme osoittaa että tämä on loukannut ja vahingoittanut meitä. Että unio suojelisi jäseniään, sen tulee sitoa yhteen kaikki työläiset, joitka ehkä muuten kilvoittelisivat toistensa kanssa työvoimansa myynnissä. Sikäli kuin kilpailualue laajenee, sen mukaisesti täytyy unionin laajentaa toiminta-alaansa. Sikäli kuin teknillinen kehitys johtaa siihen että pieninkin esine tehdään suurissa teollisuuslaitoksissa, eikä harvojen ammattilaisten työllä, sikäli myöskin täytyy unionin muuttua säilyttääkseen tehokkaan solidarisuuden.

Noin viisi sukupolvea sitten kauppa-kapitalisti alkoi klerroksensa tarpeiden halvalla ostamista varten, valmistutti niistä tavarat käsityöläisillä, myytäväksi taasen niillä paikkakunnilla joista hänen täytyi ostaa lisää tarpeita. Käsityöläiset, jotka olivat ennen olleet vapaita työläisiä, tyydyttäen palkkakuntansa tarvetta, eivät voineet kilpailla tämän kauppa-kapitalistin kanssa ja niin heidän oli työskenneltävä sen palkkatyöläisenä. Nämä ammattilaiset muodostivat ensimmäiset unionsa kahdeksanne-toista vuosisadan viimeisinä vuosina suojelukseksi työnjakoa ja töiden aloittelijolle ja oppipojille suuremmissa määrin siirtämistä vastaan, jonka kautta ammattilaiset olisivat menettäneet mahdollisuuden ansaita leipänsä. Lakkojen ja boikottien avulla he pakottivat voimaan sopimuksia, jotka suojelivat heidän ammattitaitoansa rajoittamalla oppilaita sekä ehkäisemällä ammattien jakautumista. Tämänlaista oli työväenliike vuonna 1800. Vaikka se levisi yhtä laajalle kuin palkkajärjestelmä joka sen tuotti,

niin varsinaiset unionit kuitenkin rajoittuivat yhden ammatin työläisiin yhdessä kaupungissa, kuten Bostonin painotyöläisiin ja Philadelphian suutareihin.

Kansalliset ammattiunionit vuosina 1835—1870.

Paikallinen ammatittain kokoontuminen ei ollut riittävä. Näiden työläisten taistelu syytöksiä vastaan "salaliittoutumisesta korottaakseen palkkojaan" oli työväenluokan taistelua työnantajaluokkaa vastaan. Työläiset tunsivat sellaisen unionin tarpeen, joka voisi suojella koko paikkakunnan työläisten yhteisiä etuja. Siispä he Philadelphlassa vuonna 1827 järjestivät ensimmäisen kaupuugin keskusunionin, jossa oli edustettuna useita paikallisia ammattiosastoja. Tämän tehoisamman järjestömuodoin avulla he voittivat ensimmäisen suuremman myönnötyksen vuonna 1835, jolloin he keskitetyn lakkotaistelun kautta saivat lyhemmän työpäivän. Työpäivä, joka oli ollut auringon noususta auringon laskuun, lyhennettiin kymmentuntiseksi.

Mutta vuoteen 1835 mennessä teknillinen kehitys oli sivuuttanut tämänkin kaupungin laajuisen järjestömuodon, varsinkin kuljetusaloiilla. Erie-kanava oli kaivettu, parempia teitä oli rakennettu ja junat kiitivät ratoja pitkin kahdeksan mailin tuntinopeudella. Sekä painotyöläiset että heidän tuotteensa siirtyi helpommin kaupungista kaupunkiin. Kilvoittelu yhden kaupungin painotyöläisten välillä nyt kehittyi kilvoitteluksi koko maan painotyöläisten välille ja tarvitsi kansallista järjestymistä, jonka kautta voidaan säätää samanlaisia työ- ja palkkasuhteita kaikille paikkakunnille ja jonka avulla sellainen painotyöläinen, joka "rikkoi" yhdellä paikkakunnalla, voidaan rangaista mihin hyvänsä hän meni. Tätä tarvetta varten perustettiin ensimmäinen kansallinen ammattiunio vuonna 1835. Tämänlaiset kansalliset ammattiunionit olivat työläisten tyvoilliset järjestöt siksi kunnes Yhdysvaltain sisällisota merkitsi teollisuuskapitalismille voiton maanviljelysaristokratian yli

Nämä ammattiunionistit olivat rakoltettuja toimimaan, ei alnoastaan suotellakseen omaa ammattiaan, vaan etuaan työväenluokan jäseninä. Aikaisemmat taistelut vapaiden koulujen puolesta, veloista vangitsemista, pökollista sotapalvelusta, työnantajien yhdistyneitä ja sitkeitä taisteluista vastaan tarkoituksella hävittää unionit, oikeuslaitoksien vakiiintunutta vihamielisyyttä

vastaan ja työnantajien mahdollisuus ostaa vapautensa sotapalveluksesta sisällissodan aikana — kaikki nämä jokapäiväiset unioni miesten kokemukset selvästi osoittivat heille, että heillä oli luokkaedut puolustettavana, ja että he tarvitsivat tätä varten luokkajärjestön. Monta yritystä tehtiin tämänlaisen järjestön muodostamiseksi. Niiden vuosien Labor kongressit kokoontuivat, hajosivat, ja jättivät jälkeensä vain selvemmän todistuksen tämänlaisen järjestön tarpeellisuudesta. National Labor Union perustettiin vuonna 1866 ja huolimatta sen lupaavista yrityksistä idän tehdastyöläisten keskuudessa, hävisi se näyttämöltä vuonna 1872. Knights of Labor, joka perustettiin v. 1869, oli kaikkein lupaavin yritys työväen luokkajärjestön muodostamisessa. Vastapainoksi tälle, ammattiuontojen virkailijat, joiden päämääränä oli erillisen ammattitaidon säilyttäminen, tietoisesti perustivat American Federation of Laborin vuonna 1886 aseeksi, jolla hyökätä työläisten kasvavaa solidarisuutta vastaan.

Knights of Labor 1869—1886.

Joulupäivänä, 1869, voitettu muttei alakuloinen joukko vaatteiden leikkaajia perusti Noble and Holy Order of the Knights of Laborin, salaseuran. Järjestö pyhitettiin työväenluokan solidarisuuden periaatteelle ja siihen otettiin työläisiä monesta teollisuudesta, monet heistä olen myöskin toisten unionien jäseniä samalla kertaa. Vuonna 1876 tämä järjestö alkoi toimia julkisesti ja aikaisin kahdeksankymmenen alussa sen taholta tehtiin ensimmäinen vakava yritys järjestää ammatittomia työläisiä.

Vuonna 1884 ja 1885 tämä järjestö saavutti itselleen mainetta onnistuneilla rautatietöläisten lakoina. Rautatietöläiset olivat melkein järjestymättöminä vuoden 1877 itsestään puhjenneen ja järjestymättömän sekä epäonnistuneen lakon jälkeen. Järjestö voitti alaa lännen valtateilla, kuljetustyöläisten ja pajatöläisten yhteisellä toiminnalla ja pakoitti Jay Gouldin, sen aikaisen eniten vihatun ja voimakkaimman kapitalistin, nöyryyttävään häviöön.

Vuosi 1886 oli taisteluiden vuosi. Työläiset kaikkialla olivat halukkaita lakkoutumaan. Ammattiuonot kutsuivat yleislakon 8-tuntisen työpäivän puolesta alkavaksi toukokuun 1 päivänä; ja huolimatta poliisien hyökkäyksestä Haymarketin kokouksen imppuun, työnantajien ja heidän lehdistön aloittamasta anarkismin "puna-vaarasta" tarkoituksella vuodattaa niiden työ-

läisten verta, jotka olivat vakaumuksellisesti tämän taistelun synnyttäneet, loistava ja voitokas taistelu syntyi. Tässä työläisten ylönousemuksessa omien etujensa puolesta Knights of Labor kasvoi nopeasti, saavuttaen silhenastisen huipun jäsenmäärässä, 750,000 jäsentä.

Sen voitot toivat esille sen heikkoudet. Knights of Labor ei ollut luokkaunioni, massaunioni, ammattiuonio eikä teollisuusunioni. Se yritti edustaa kaikkia näitä muotoja ja lisäksi vielä veljeysliittoa, eikä ollut yksikään niistä. Sen jäsenyyteen otettiin miehiä jotka kerran olivat olleet palkkatyöläisinä, muttelivat enää olleet niitä. Knights of Laborin Grand Master Workman, Terrence V. Powderly, oli Scrantonin pormestari, kauppias, työnantaja ja oli hänen sormensa melkein jokaisessa yrityksessä Irlannin maareformista Kansain valtion maatalouskysymykseen saakka. Järjestön aikaisemman pyhitetyn salaisen traditsioonin vartijat pelkäsivät uusien jäsenten tuloa ja kieltäytyivät myöntämästä lupakirjoja ja järjestäjien lähettämisestä vuoden 1886 valtavan nousun aikana. Powderly vastusti lakkoa 8-tuntisen työpäivän puolesta sinä vuonna. Hän toimi Pontius Pilatuksena Haymarketin uhreja kohtaan. Saman vuoden syksyllä hän lopetti teurastuslaitosten työläisten lakon Chicagossa silloin kun yleisesti pidettiin voittoa varmana. Amerikan työväenluokka oli melkein onnistunut muodostamaan entisestä salaseurasta itselleen tarvittavan Yhden Suuren Union. Se epäonnistui virkailijoille keskitetyn määräysvallan ja Knights of Laborin sekavan rakenteen takia, mutta etupäässä ammattiuonionismien keskitettyjen etujenvartijain antamasta kuoliniskusta.

American Federation of Labor.

Nopeassa kasvussaan Knights of Labor oli nielaissut kokonaisia ammattiuonion osastoja, oli aloittanut omia ammattiuonioita ja väliin jakaen näin saadut jäsenet piiri- ja puolittaisiin teollisuusjärjestöihin. Ammattiuonionien johtajat olivat tästä huollissaan ja kokoontuivat joulukuussa 1886 neuvottelemaan Knights of Laborin tappamisesta. American Federation of Labor näin varustautuneena, määräsi perääntymisen vuoden aikaisemmasta taistelunnosta ja tuomitsi kuolemaan sen solidarisuuden tunteen jonka esikuvana Knight of Labor oli Amerikan työläisille.

Rakenteeltaan American Federation of Labor oli ammattiuonionista muodostunut löyhä kokou-

mus, jokaisella uniolla autonomia ja sen itsevaltius hyvin säilytettynä. "American Federation of Labor," sanoi Samuel Gompers, "ei ole järjestö; se on järjestöjenliitto". Työläiset eivät kuulu A. F. of L:iin; he kuuluvat sen sijaan johonkin internatsionaliin (sanotaan internatiionaaliksi Canadassa olevien osastojen takia) joka on yhdistettynä A. F. of L:iin. Federation ei edes tekeydykään olevansa työväenluokan järjestö.

Tämän kokoelman voitto on ollut tuhoisaa solidarisuuden kasvamiselle. Amerikan työväestö on tuntenut teollisuusunionismin tarpeen. A. F. of L. ei ole ainoastaan ikuistuttanut teollisuuden jakaantumisen useampaan eli moneen ammattiuioniin; mutta antamalla näiden ammattiuonioiden ottaa jäsenyyteensä saman ammatin työläisiä useasta teollisuudesta, se on tehnyt melkein mahdottomaksi järjestää kunkin teollisuuden useat ammatit yhteen teollisuusunioon. Ainoastaan voimakkaan painostuksen tuloksena näiden ammattiuonioiden keskittettyä etuja vastaan oli United Mine Workersin, joka muodostettiin vuonna 1890 A. F. of Laborin osaksi, mahdollista sisällyttää kaikki työläiset kaivoksilla yhteen järjestöön. (Saatuun tämän solidarisuuden pohjan rakennettua sitä alettiin heti rikkomaan muodostamalla piirijärjestöjä, joilla on omat piirisopimuksensa, kaikki päättyen eri aikoina.) Olutpanimotyöläisillä ja monilla muilla on ollut yhtämittäinen taistelu toisten unioiden kanssa, jotka ovat omistelleet niitä työläisiä, joita edelliset ovat koettaneet järjestyttää. Amerikan työväenliikkeen kasvu tuli täten ohjatuksi lyhyeen päättyvälle sivutielle.

Näiden vaikeuksien voittamiseksi on keksitty keinotekoisia järjestöjä. Rakennusammattien departmentti, metalliammattien departmentti, y.m., on muodostettu, jokaisella ollen paikallisia neuvostoja. Mutta ammattikuntain vällisten riitaisuuksien takia ne ovat hajautuneet ja usein tärkeimmät unionit jätetty ulkopuolelle. Nyttemmin on tarjottu liittounioita teollisuusunionismin sijaisiksi. Näitä kutsutaan liittounioiksi siksi koska ne ovat yhdistettyjä A. F. of Laboriin, eikä n.s. internationaleihin ja perustettiin niitä alkuperäisesti järjestääkseen työläisiä siellä missä Internationalien osastoja ei ole voitu perustaa. Niiden vaaditaan luovuttamaan jäsenistönsä internatsionaleille niin pian kun ne ovat siinä asemassa että voivat perustaa omat osastonsa. Myöhemmällä niitä on käytetty pe-

rusteollisuuksissa järjestääkseen kaikki jonkun suuren teollisuuslaitoksen työläiset. Niiden olemassaoloa uhkaavat internatsionalit yhtämittaa ja mitään tilaisuutta ei ole suotu yhden teollisuuden liittounioiden (Federal Unions) järjestämiseksi yhteen teollisuuskokoelmaan. Rakenteeltaan ja joskus näkökannaltaankin ne ovat yhtäläisiä yhtiöunioiden kanssa. Tämän vuosisadan alussa, yhtä selvästi kuin tänäänkin, oli huomattavissa että tehoisaan solidarisuuteen edistyminen on mahdollista ainoastaan jyrkästi poikkeamalla siltä tieltä jota A. F. of Labor kulkee.

Teollisuusunionistinen kongressi vuonna 1905.

Tämänlaisen äkkiyrjän poikkeamisen tekivät I.W.W:n perustajat vuonna 1905. Ne jotka sen perustivat olivat miehiä, joiden kokemus oli osoittanut tämänlaisen teollisen järjestön tarpeellisuuden; metallien- ja kivihiilenkaivajat olivat huolissaan siitä, ettei heidän teollista sopuaan saisi häiritä sähkötyöläisten ja nostokoneidenkäyttäjien ammattitietujen vuoksi; olutpanimotyöläiset vakuuttivat että yhden teollisuuden työläisten tulee kuulua yhteen unioon; rautatietyöläiset olivat selvillä että yksi unio heidän teollisuudessaan on tehoisampi ja paljon halvempia kuin parikymmentä uniota; ja luokkatietoiset työläiset kaikilla teollisuusaloilla olivat huomanneet että työväenluokka tarvitsee yhden suuren union. Perustamalla Yhden Suuren Union, jossa on tilaa yhdessä tai toisessa sen teollisuusunioissa jokaiselle työväenluokan jäsenelle; tekemällä tämän rakenteen kyllin joustavaksi soveltumaan nopeasti muuttuvan teollisen elämän kaikkiin muutoksiin ja luovuttamalla kaiken vallan jäsenistölle, nämä selvästi ajattelevat ja selväjärkiset työläiset muodostivat pettämättömän järjestön joka on kestänyt kaikki myrskyt.

Ja I.W.W:llä on ollut myrskyinen elämäkerta. Se hämmästytti länsirannikon sahamylytyöläisten lakolla vuonna 1906. Se kesytti Pennsylvanian valtion hiili- ja rautakasakat vuonna 1909 kuuluisalla viestillään: "Jokaisesta lakkolaisen hengestä jonka te otatte, otamme me yhden valtion poliisin hengen." Länsi-Canadan rautatietyöt pysähtyivät kunnes paremmat olosuhteet myönnettiin. Se jätti varjoon vanhoilliset ammattiuoniot vuosien 1912 ja 1913 tekstiililakoissa. Vuonna 1914 vallitsevan teollisuus-kriisin aiheuttaman kurjuuden se muutti uhkavaksi kumoushuudoksi. Se voitti terästrustin

jälleen Mesaba-alueen rautakaivostyöläisten lakossa vuonna 1916. Se muutti taistelun valkoisten ja neekeri metsätyöläisten välillä Loulsianassa yhteiseksi taisteluksi paremmasta elämästä. Se yksin otti rehellisen kannan maailman sotaan nähden. Se muutti täisen, peitetaakkaa kantavan ja toivottoman lännen metsätyöläisen itseään kunnioittavaksi järjestyneeksi työläiseksi. Se järjesti lossaus-lastaustyöläiset Philadelphiasa ja kerran vielä asetti teollisen solidarisuuden rotuvihan yläpuolelle. Se veti lännen metsätyöläiset, öljykaivostyöläiset, lastaustyöläiset ja meriliikennetyöläiset suureen laksoon vuonna 1923, ei ainoastaan omien vaatimuksiensa nojalla, vaan loistavana näytteenä työväen solidarisuudesta, vaatien niiden työläisten vapauttamista vankiloista, jotka oli tuomittu sen takia että paljastivat Wall-kadun salaisuudet sen syösteissä meidät europalaiseen verikylypyyn. Se sai yhtiöiden terrorisoimat Coloradon hiilikai- vostyöläiset laksoon vuonna 1927—28, johon yhtyivät kaikkien alueiden työläiset ensimmäisen kerran valtion historiassa. Näiden vuosien aikana I.W.W. on voimakkaasti lietsunut tyytymättömyyden liekkiä ja synnyttänyt lakkoja jotka eivät ole olleet sen omia. Vuotena 1929, jolloin esitettiin työläisille voittojen jako ja osakkeidenostokeinoja, ja seuraavien panikki- vuosien tuottaman hysterian aikana, jolloin kaikki muut radikaaliset järjestöt vaahtoavin

suin huusivat ja melusivat jokaisesta patentti- lääkkeestä mutta ei voimakkaan työväenliikkeen rakentamisesta, I.W.W:n kasvatuksellinen työ on jatkunut, tuottaen hedelmänsä koska työväen- luokka on niin selvästi vaatinut teollisesti jär- jestymistä vuosina 1933 ja 1934. Ja näiden vuo- sien aikana se on edistänyt järjestömuotoja yhäti vain tehoisampia ja osoittanut että Yhden Suuren Union ajatus on kyllin yksinkertainen, kyllin soveltuva ja kyllin joustava täyttämään kaikki työväenluokan tarpeet.

I.W.W. on lopullinen ilmaisu muoto työväen- liikkeen pyrkimyksessä tehoisampaa solidarisuut- ta kohti. Se on työväenliikkeen ottama muoto jonka kaikkein tehokkain voima neuvotella pois- taa neuvottelun tarpeen poissaolevien teollisuus- sien omistajain kanssa ja tekee tuottajista tuo- tannon herrat. Se on myöskin käytännöllinen suunnitelma jonka mukaan työläiset voivat perustaa uuden yhteiskuntamuodon, joka pohjau- tuu taloudelliselle kyllyydelle. Ja koska sillä on kaikki ne tarpeelliset muodot, jotka työväki tietää tarvitsevansa, on se sitä tehokkaampi yh- distämään työläiset jokapäiväistä taistelua var- ten. Tänäpäivänä I.W.W. kasvaa nopeasti mel- kein jokaisessa teollisuudessa, voittaen lakkoja ja järjestäen työmaakomiteoita pajoihin, laivoi- hin ja kaivoksiin. Todellisesti, I.W.W:n päivä on tullut.

(Jatketaan.)

Luokkataistelijan Vala

(Mukaillut Venhotar.)

*Minä vannon — sen tahdon todistaa
ja sen kuulkohon hornan musta yö—:
niin kauan kuin käteni kohoaa,
niin kauan kuin sydämeni lyö,
voitto, ostettu verellä sankarten,
olet turvassa tahralta orjuuden.*

*Minä vannon — sen kaikki kuulkohon—,
minä lupaan kantaa pyhimmän:
vain mun ruumiini ylitse kulkeva on,
tie pimeä aatteemme peltäjän,
käturin, musta sieluisen,
pelkurin orjamielisen.*

*Minä vannon nimeen kalleimman,
mitä omakseni mä sanoa sain,
nimeen polven nuorison nousevain,
tovereitten mirmessa nukkuvain,
se taisto mi sankarten hurmeen joi,
ihanteillemme voiton toi.*

*Minä vannon ja valani vahvistan
niin kauan kuin kestää sorto ja yö:
niin totta kuin valoa rakastan
ja mun rintani vapaudelle lyö,
aate kallehin, kaikissa vaiheissa,
elää, kuolla ma tahdon sun puolesta.*